

558.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 6 lipca 1932 r.

w porozumieniu z Ministrami: Spraw Wewnętrznych, Spraw Wojskowych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Przemysłu i Handlu i Komunikacji w sprawie zwolnienia od obowiązku zabezpieczenia na wypadek bezrobocia niektórych kategorii robotników.

Na podstawie art. 5 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia w brzmieniu obwieszczenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 555) zarządza się co następuje:

§ 1. Nie podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotnicy, zatrudnieni przy robotach meljoracyjnych, które trwają krócej niż 8 miesięcy w ciągu roku oraz robotnicy, zatrudnieni w czynnych zazwyczaj krócej niż 6 miesięcy w roku, działach niżej wymienionych przedsiębiorstw:

- a) cukrowni,
- b) krochmalni,
- c) syropiarni,
- d) gorzelni,
- e) suszarni wszelkiego rodzaju,
- f) fabryk przetworów owocowych,
- g) wytwórni napojów chłodzących,
- h) tartaków.

Wyłączenie od obowiązku zabezpieczenia na wypadek bezrobocia nie dotyczy tych robotników, którzy bezpośrednio przed zatrudnieniem ich w czynnych zazwyczaj krócej niż 6 miesięcy w ciągu roku działach tych przedsiębiorstw, zatrudnieni byli w innych działach tychże przedsiębiorstw.

§ 2. Nie podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia niewykwalifikowani robotnicy zatrudnieni przy robotach kolejowych, drogowych, wodnych (budowlanych i regulacyjnych), o ile wymienione roboty trwają normalnie krócej niż 6 miesięcy w ciągu roku.

Przepis powyższy nie dotyczy tych robotników zatrudnionych przy robotach kolejowych, drogowych i wodnych, którzy w okresie ostatnich 12 miesięcy przed przyjęciem do tych robót podlegali obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia przez co najmniej 13 tygodni.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 11 lipca 1932 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 27 października 1924 r. w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych w sprawie zabezpieczenia na wypadek

bezrobocia robotników sezonowych (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 896).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:
*Sew. Ludkiewicz*Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*Minister Komunikacji: *Kühn*

559.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ**

z dnia 6 lipca 1932 r.

w sprawie robotników sezonowych, podlegających obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia.

Na podstawie art. 41 i w wykonaniu art. 7 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia w brzmieniu obwieszczenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 24 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 555) zarządza się co następuje:

§ 1. Podlegającymi obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia robotnikami sezonowymi, za których wkładka do Funduszu Bezrobocia wynosi 4% od każdorazowo wypłacanych tym robotnikom zarobków, są robotnicy zatrudnieni przy robotach budowlanych, ziemnych, brukarskich, drogowych, kolejowych, wodnych (budowlanych i regulacyjnych), meljoracyjnych, robotnicy zatrudnieni w żegludze śródlądowej i przy splawie oraz w cegielniach.

§ 2. Postanowienie poprzedniego paragrafu nie dotyczy:

1) robotników, którzy są wyłączeni od obowiązku zabezpieczenia na wypadek bezrobocia na podstawie § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 6 lipca 1932 r. w sprawie zwolnienia od obowiązku zabezpieczenia na wypadek bezrobocia niektórych kategorii robotników (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 558);

2) bezrobotnych, zatrudnionych przy robotach publicznych w rozumieniu art. 39 ust. 4 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, które to roboty prowadzone są dla zatrudnienia bezrobotnych z sum, asygnowanych na ten cel z funduszy Skarbu Państwa lub samorządu terytorjalnego, o ile co najmniej 60% kosztów prowadzenia tych robót sta-

nowi zarobek, wypłacany zatrudnionym przy nich bezrobotnym oraz jeśli roboty takie, prowadzone przez samorządy terytorjalne, wykonywane są z kredytów przewidzianych w budżecie samorządu na zatrudnienie bezrobotnych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 11 lipca 1932 r.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Hubicki*

560.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 21 czerwca 1932 r.

o ulgach celnych na papier pakowy, gazetowy i kancelaryjny.

Na podstawie art. 7 pkt. b) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie poniżej wyszczególnionych towarów może być stosowane cło ulgowe, którego wysokość w stosunku do cła normalnego (autonomicznego) wynosi odpowiedni procent uwidoczony w poniższej tabeli.

Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu orzeka, czy ulga celna będzie zastosowana.

Pozycja taryfy celnej:	Nazwa towaru:	Cło ulgowe w %% cła normalnego (autonomicznego):
z 177 p. 4	Papier pakowy o wadze większej, niż 28 g w 1 m. kw., w arkuszach, rolach	15
z 177 p. 5	Papier gazetowy z zawartością masy drzewnej nie mniej niż 60%, o wadze od 45 do 55 g w 1 m. kw., niesatynowany, niebarwiony, nieklejony lub słabo klejony:	
	a) w rolach o średnicy 70 cm i więcej	50
	b) w arkuszach	45
z 177 z p. 6a)	Papier kancelaryjny klejony, w arkuszach, rolach, biały lub zabarwiony w masie, bez ozdób i znaków wodnych o wadze większej, niż 28 g w 1 m. kw., o zawartości masy drzewnej powyżej 30%, niebarwiony . .	50

§ 2. Za towary, które na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby korzystać z ulg celnych, lecz które zostaną ocłone bez zastosowania ulg celnych, może być zwrócona różnica należności między cłem normalnym a ulgowem, o ile:

- zostanie ustalona przez urząd celny tożsamość towaru przed wydaniem jego do wolnego obrotu, przyczem ustalenie tożsamości winno się odbyć przez wydzielenie prób w sposób przewidziany w § 42 rozporządzenia z dnia 14 marca 1930 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 276),
- podanie o zastosowanie ulgi celnej będzie złożone w przeciągu dni 30 od chwili ostatecznego ustalenia wyniku rewizji danego towaru.

Jeżeli petent wystąpi o ulgę celną przed sprowadzeniem towaru, lecz ocłi go za cłem normalnym, zanim zostanie wydane pozwolenie na ulgową odprawę celną, to w takich wypadkach zwrot różnicy cła może nastąpić na skutek podania petenta, złożonego w przeciągu 30 dni od chwili przyznania ulgi celnej wraz z deklaracją celną (kwitem celnym) oraz z dowodami, stwierdzającymi zgodnie z niniejszym rozporządzeniem tożsamość towaru.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu i obowiązuje aż do odwołania.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Sew. Ludkiewicz*

561.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 16 czerwca 1932 r.

o opłatach za przesyłki lotnicze.

Na podstawie art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 584), której tekst jednolity ogłoszony został w załączniku do obwieszczenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 21 stycznia 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 57) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłata za przesyłki lotnicze składa się:

- z opłaty pocztowej,
- z opłaty lotniczej.

§ 2. Opłatę pocztową (§ 1 punkt a)) pobiera się według obowiązującej taryfy pocztowej.